

קנו:

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

דנכתובין דמי ואין כתיבה
ליתן ליה על ידי אחר
לדול. על ידי אחר הואיל
די לזכות לעצמו כלום דמי
דכל הראוי לבילה אין בילה
אמר ר' אליעזר אומר

ואמרו לו מעשה דבני רוחל כו' לימא להו דשבת הוה ע"כ דברי ר"מ
ועוד הקשה ר"י מנאמרי' בניטין כסוף פ"ק (דף יד: וספ:) בני הולך
לפלוני כו' ומוקי' להו דהם כשביט מרע וקאמר ר"י הנשיא
למשאמי' ר' יעקב משום ר' תנאי כר' אליעזר (ס) דנחול זרין
(א) אמרו לו מעשה באבא
חולה ואמרה (ב) תנאי
בשנים עשר מנה ומו
אמר להו בני רוחל תק
אמר להו רבי (ג) אליעז
במרוני אחד שהיה
מטלטלין הרבה ובי
אמרו לו אין להם תק
קרקע (ד) הלך ולקח
לירושלים ואמר צפונ
צאן ומאה חביות ודר
צאן ומאה חביות ודר
דבריו אמרו לו (ה) משה
היה: אמר להו בני ר
(ו) מאי טעמא קא ליי
אמר שמואל מקיימי
(ז) אליעזר לטעמיה
בכרם רבי (ח) אליעז
אומרים לא קדש
מקיימין (ט) בשלמא
למאי חוי אמר רבי
(י) אליעזר שכן בער
בשרות לגמליהן אמר
משביט מרע אפ"י בש
ר' אליעזר אלא שמי
מתני' רבי (יא) אליעזר
קיימין מפני שאין יכול
רבי יהושע אומר בש
בחול כיוצא בו זכין
דברי רבי אליעזר רב
אמרו קל וחומר לגו
רבי יהודה היא דתני
אליעזר אומר בחול
שיכול לכתוב אבל

וזה הקצין לאחר מיתה והיו כאלו פירש מהיום אם לא יחזור בו לאחר
והמיתה וה"ק לא יפשה בלא קצין ואם פשה בקצין מה שפשה עשו
והתחלתו ויכול לעשותה בקצין: **כבתי**: צבתי: ר"י רכתי
והשולחנות נוסף"א בלע"ז שמונתה בה צלמה ואין נראה לר"י מתאמר
בשבת פרק כמה אשה יולאה (דף סג.) ולא תלא בכוליאר וקאמר'
בגמרא חמי בכוליאר אמר דין מבגנא (י) היינו וכינוי דהכא
רש"י: התם נוסף"א ומה אסור ללגח בו בשבת והלא
אסור עשו אלא דרך מלגוש ושולפא ומחונו ומי לא שייך ביה חיל
ששגלה בשבת ועוד אמר' ביומא פרק שאמר להם הממונה (דף סה.)
הכא הכא חמא היו עומדים שפירש עומדין בעיגול ע"כ
נראה לר"י (כפירוש הערוך) שפירש בכוליאר הוא כעין עטרה
ומ"מ י"ט שם דבר דר' דלמרי' בשילהי דהוא (דף קי.)
הקלה למכנא ויהבא ציני דחיאי וכינוי דהכא אין לפרש נוסף
אשילי חלקן בין מבגנא ופיר' לכינוי דהכא דהא כתיב בישע'
(יב) ובתי הגפס והלחשים ופ' רש"י שם נתי הגפס נוסף"א היא
בגנא (יג) הגפס מן שם ומכוח מני והרדדים והמרגמים כינוי
ועוד מן בגמ' כלים (פס"ט מ"ג) והקטום והרדד כו' ופירש בערוך' דה
דכא רשאי ותכס בעיניו והתעלף מתרגס כתרסו ירושלמי ארדה (הרש"א
הגמ' נאספי א"ר שפיר ארדה תירוק דעת י"ז שפ' ששקין א"ר מעלה
הוא עדין לחיות שפיר איני יכול לחזור בו ואשיי' לגפס מ"מ שייך ביה
בבאורק (גיטין עו: ושם) הוא ש"מ דכח לה גיטא לדיחיה למחר חקיף
הוא תוספתו ופסחה י"ו הכי קא קינא ליה הא אקנייה שפחה שבת אסור
להא תוספתא הכי הוא מ"ז לגרש בשבת והאני תוספתא דידיה ש"פ
א"ר"א"ת למה אין וכן לקטן בלא ש"פ לרשם בלא פניו ו"ן חיל דומה
שליט אין לו זכיה (ט) ומאן דאית ליה זכין לקטן ואין זכין לגדול

[illegible]

מִי שְׁמַת פֶּרֶק תִּשְׁיַעִי בְּבֹא בִתְרָא

צני רובל. שם אביהן: שהיה חולה ואמר: חתן כתיבתי לבני.
אם מתת שבי מרע כלל שיר היה יחל למיחר המדה ר"א
במאה מחמת מיתה דלא בני קיין והוא דמית דמחא שבי מיכע
לאוקומי מעשה דבני רובל במאה מחמת מיתה ואם מתת סכא מרע
במאה דבני רובל ומיכע לן לאוקומי

(א) אמרו לו מעשה באמן של בני רוכל שהיתה חולה ואמרה (ב) תנו כבינתי לבתי והיא בשנים עשר מנה ומתה וקיימו את דבריה אמר להן בני רוכל תקברם אמן: **גמ'** (ג) חנינא אמר להן רבי אליעזר לחכמים (ד) מעשה במרוני אחד שהיה בירושלים והיו לו מטלטלין הרבה וביקש ליתנם במתנה אמרו לו אין להם תקנה עד שיקנה על גב קרקע (ה) הלך ולקח בית סלע אחד סמוך לירושלים ואמר צפוני לפלוני ועמו מאה צאן ומאה חביות ודרומו לפלוני ועמו מאה צאן ומאה חביות ומת וקיימו חכמים את דבריו אמרו לו (ו) משם ראה מרוני בריא היה: אמר להן בני רוכל תקברם אמן וכו': (ז) מאי טעמא קא לייט להו אמר רב יהודה אמר שמואל מקיימי קוצים בכרם היו ורבי אליעזר לטעמיה דתנן^א המקיים קוצים בכרם רבי **אליעזר** אומר קדש קדש וחכמים אומרים **לא** קדש אלא דבר שכמוהו מקיימין (ח) **בשלמא** כרכום חזי אלא קוצים למאי חזי אמר רבי חנינא מאי טעמא דר' אליעזר שכן בערביא מקיימין קוצים בשדות לגמליהן אמר רבי לוי קנין קנין משכיב מרע אפי' בשבת ולא לחוש לדברי ר' אליעזר **אלא** שמא חטרופ דעתו עליו: **מתני'** רבי אליעזר אומר בשבת דבריו קיימין מפני שאין יכול לכתוב אבל לא בחול רבי יהושע אומר בשבת אמרו **קל** וחומר בחול כיוצא בו זכין לקמן ואין זכין לגדול דברי רבי אליעזר רבי יהושע אומר לקמן אמרו קל וחומר לגדול: **גמ'** מתני' מני רבי יהודה היא דחנינא רבי מאיר אומר ר' אליעזר אומר בחול דבריו קיימין מפני שיכול לכתוב אבל לא בשבת רבי יהושע אומר

לדברי ר' אליעזר. מה
 קיימא לן כרבנן דדברי שם
 דעמו כדי שלא תהיו חטופין
מתני' רבי אליעזר אומר
 חכמים שיהו דבריו קיימין
 דעמו שמן הדיו אין יכול לז
 דקמה בקינן ולתבא ולהת
 קיימא אפי' דליכא לממר
 נמי קני וקל וחומר בחול
 וכן לקטן. הואיל ואין לו
 חכמים שיאמר אחר ומוקדם
 בעמלו ר' יושע אומר לא
 גדול שם לו יד לקבל ולחזק
 לאדם שלא בפניו: **גמ'** (א)
 עשו לו חקנה לקטות דבר

יִיטוּ רִדִּידִים וְקָרִיב בְּלָשׁוֹן שִׁמְעֵה
 (תל: קוֹנֵינ׳ מִשְׁמ׳ וּאִשׁ׳ ב׳
 וּמוֹרִיד מ״מ מִתְּטַעֵר עַל הַדֶּסֶד
 יִסְרֹךְ דַּעַת כִּדְפֵ׳ רִנְיֹו שְׁמוֹ
 לִיב עֲלֵה שׁוֹמֵר כִּדְפֵ׳ רִנְיֹו רִנְיֹו
 אֵלֶּא שׁ״מ מ״מ אֶקְרִי וְאִכִּי
 ן מִגְרִשָׁן בִּצְחָה אֵלֶּא בִּצְחָה
 מִטַּעֵם שְׁלִיחוֹת מֵאֵל דְּמִי מִשְׁ
 ס״ל כִּיּוֹן גִּדְּדוֹל כִּיּוֹן לְקֻנוֹת

שִׁחַי קִוִּיטוֹ קִוִּיטוֹ קִוִּיטוֹ קִוִּיטוֹ
 רִשְׁשׁוֹ ן הַחֲבוֹר כִּנְסִימִי וְיִצְחָר ן
 קִרְקֵעַ. יֵדֶא הֵי־לִי קִרְקֵעַ. מִשְׁמֵר

מעצבת בו: אבל לא בשבת, הואיל

(א) לעיל קטא: געבן יד:
 (ב) קדושין דף טו: (ע"ש
 זון בראש"י במדומי מדכחי
 און און און) (ג) ז"ל אלעזר
 זון איתא בקדושין טו:
 (ד) ז"ל חסד' (ד) ושבת טו:
 (ה) ז"ל אלעזר'

[illegible]

הגהות הב"ח

[illegible]

לטווי רשנ"י

רדוג"ש, רדורים
(רדעים).

מוסף רש"י

ובל ש' אלס ו'לד' קו'א
בינ'ו. י'ת נ'ס ט'ק'א
ל'י'ו ו'הו' ל'ש'ן כ'נ'ת
ד'ל'ת נ'ק'ת'ה כ'נ'ה (ד'ג)
מ'נ'נ'ן א'ת'ן ל'ל'ת
ז'ר'ה ב'ש'י'ן ע'ש'ר
ז'ר'ה. ח'י'ה ש'ה (ד'ו)
ק'י'י'ו א'ה ד'ר'ר'ה.
ד'מ'ת'ה מ'ק'ה ב'ל'ה
ד'מ'ק'י' ד'כ'ר'ה
ש'ע'ת ב'ר'ח' ל'ה ק'י'ן א'ת'ן.
ל'ק'ר'ב א'מ'ן.
ל'ל'ה י'ה ב'ל'ז'ר ל'ה י'ל'ו ע'ל
ז'ל'ה א'ז'ר' ב'כ'ת מ'ד'ר'ס
ל'ה ל'י' מ'ש'ע'ת'ה.

ממכתב בו: ר' יהושע